

I.

ОСНОВАНІЕ ТО КЛЮЧІ

БЪЛГАРСКАГО ЯЗЫКА.

Ключь болгарскаго языка е съставенъ отъ цѣло то старобългарско *ас-букы* и той отвара сичкы тѣ болгарскы рѣчы т. е. показва първобытно то имъ значение, не само до слокове тѣ, нъ и до най-слабый гласецъ.

Той докарва языка ни до първѣ тѣхъ и послѣднѣхъ тѣхъ точкѣ на които е основанъ мыслено, говорено и писмено, и по-нататѣкъ отъ тѣхъ границѣ не можи ся оти.

А таа първа и послѣднѣя точка е: най-слабый гласецъ кого то можи да произнесе родившый ся на свѣтъ слабъ юште человекъ, и кой то гласецъ на нашъ болгарскы языкъ ся пиши съ полугласнаѣ или нѣмогласнаѣ буквѣхъ *а*, коя е равна въ значение то си съ образовано то и пълно то вѣкы лично мѣстоймяние *асъ*, кое значи *быти*, *има мя*, *сжитествѣжъ*, *être*.

На самскрытый языкъ неупрѣдѣлно то наклонение сжитествительнаго глагола *быти* е *as=être*, т. е. истое лично мѣстоймяние първаго лица на нашъ болгарскы языкъ *асъ*, кое въ старочърковный ни языкъ е писано *азъ*.

Забѣлъшка. Отъ сичкы тѣ народы, говорящии днесъ славянскыи названъ языкъ, само Българи тѣ изговарѣтъ лично то мѣстоймяние първаго лица *асъ* равно какъ то е въ самскрытый языкъ неупрѣдѣлно то наклонение сжитествительнаго глагола *as=être=быти*. Нъ то ся изговаря и разнообразно отъ народа, кой самъ себе си назовава Българинъ, Българинъ и Булгаринъ. и. п. по нѣгдѣ си казвѣтъ: *асъ* или *іа съ*, *азъ* или *іазъ*; по нѣгдѣ си: *ас-ка* или *ас-кана-къ*, тѣхъ и ублагозвучено *іа-съ*, *іа-ска*, *іа-скана*, *іа-скана-къ* нѣгли и другче. А другагѣ казвѣтъ само *іа*, вмѣсту *асъ* и проч., какъ то го изговарѣтъ Руси тѣ, Сърби тѣ и други нѣкои си славянски племена. Това же свойство болгарскаго языка, да прибавя по нѣколко си окончанія на коренны тѣхъ рѣчы, какъ то и въ само то народно имя Българ-ар-инъ, иманителны нѣкои си падежы на *а*, *у* и *о* и друг., това, казваме свойство ся види и сжитествуе въ самскрытый языкъ, а най-паче въ зандскый, за кое то ные ште имаме приликъ да говоримъ въ общырность другагѣ, въ сравнение то болгарскаго языка съ самскрытаго, и тамо штемъ доказа чи тии окончанія нѣ съ татарштини, какъ то нѣкои си неопытни любословци Славіани и други сж мѣдрували о тому.

Разяснение. Сама та рѣчь *языкъ* кату ся разглови до първобытний си слогъ, а отъ него до първобытний гласецъ, отъ кого ся е произведа и тѣхъ